

Сатирично-
гумористична
стрілецька
напись.

Виходить
в Лоси у.с.с.
Коли сам хогє.

Рік: II. № 12
Свистілляка
груд 15. І 1916

К.

Претодіа

Гу́муса/негабно сонна з/Вігна
Прерама сонна морогуїб —
Пагій же Коуе! — маміо наїгна!
Не буре реї аба нро сиринїб!

Не буре! Не буре! Не буре-нікан
Родабне маю нр Капїанїв!
Пак маю блонї нїнї нро-н:
Кобух прегнабуїкїб гїбран.

Укх ато з уроду моїнїб гану,
Каму бие ворно у борах —
Хехай сїнїнїб занїтї, нїнїнї
Бої кожна-нар, нїнї маю...
— б нїнїнїнї.

С. Сїнїнї.

Сон у Сїнїнїнїнїнї.

Укх Бан-бігоно, бїбран
се чорорасу наїнїнїнїнїнї

і музикант; мови з. . .
на станіславівських - первах.
У я там був. Подум у см.
проникнув нам як рудний сон,
який означає всі мовари,
ми забули. Півки я не
пам'ятаю. [Чому - низьке
говідає мене са]. Сило са' не.
ні, мо ми приїхали до не.
в 9 год. веч. На станиці ре.
кав на нас здвиг патріот
тихної публіки, мо обки.
дав нас лаврами і увітом.
Охмкам «слава» і «урра»
не було кінця. Отіага
стали нас розривати
на шматки, в них посвідають
і тепер мої подерти - ки.
мені . . . Я припав вуді.
лі якомусь чудовому собітні.
коти; по дорозі до його
до му розпитував він мене
про те, коли буде кінець воєни.
і я став йому розповідати

перувані рини.
свій наступ, в'їхав
одн убив дес'яток Москва,
лів під селом М'ягкевкою.
Ми дійшли до його дому,
мо складав ся з мислен.
них вікон і дверей.
Та гістав охремий по-
кій. На столі стояла
вечера: ковбаса з хр.
ном і кал'ба пива.
Тарна мурка заодно.
тиснула мене у вські
рини. - Рано пробудив ся
я і поспідав [було кака-о]
та пішов до "Австрії",
бо рано о 10 год. мав від-
бутися концерт дит.
"школи". На моє велике
здивованне він застав ся
справді о 10 тій год. - і се
мож уважати за деви-
те пуду світа. Одушев.
ленні молодіжки я не

всім описати - бо не ба-
гив. Йов можна було тільки
купити. . . . Того самого
дня ввечері відбув ся вели-
кий концерт комерс-вчеств
співачів на "Тесіда".
Леглими шампані і дорогі
вина - їли хліб з бріж,
дзето і сиром - те все за гро-
ші.

Був також прохід по-
сали. УА заізнав ся за од-
ною панною П. р. сей. що
просила підписати ся на
картки на "Вспомин". Про-
ходжутори ся [вона взяла
мене під руку] говорили
про весняну референду,
про дом і - про кіно, "де-
ліос". На кінець зійшли ми
на історію імператриці.
Говорила ми про славного
італійського вояку Дон Кі-
хота, про римського бесідника.

кх Авустіа та про місаря
Дернзона. Літературні були
са вже про. німци "Драгоманов,
ба і, кримицци "Хотларевського
на останній лекції зачали розбирати
Шевченка і Франка. [Ти до ро-
ла? — прим. літографа]. Лізно
в ночи ми роздуми са. На пору-
вав знова у чубого панка. На
вечеру ів снахні перінки і куря.
ні коліна.

На другий день вечером від-
був ся концерт для публіки. Бу-
ла, наса чужих гостей. Огле-
скан не було кімн, вони гуна-
ли по коридарах і вих.
Був також живий образ: Музи-
чбрана в перероблену дмозку з од-
коротничькими відзнаками, ходи-
ла по саль і визиваюло мидіа-на
наші дівчата, кому вони до неї
не "лигнуть? — По концерті
відбув ся знова комерс для публі-
ки і студентів. Знова мило са

дороге вино й тибю. Були куплені
прямови й несть стрілецька, и
не забуло і встаніславові-заграї
Оддешевлення було так ванике, що
куплено вина з іррині і боб'ю.
Бов листя, хотачи ним убіграти
котроюсь зі стріли. Вина з ір-
став са до рук, ірбому пайкові
і він розумієть ся прикидає не,
не до себе і воборив про мої сла-
ні по звича а вкладаючи мені ви-
нею на голову сказав: „Отсей пай-
стрілець, мої пайове, забудь де-
сернох — пай — Москани!“
— А я кілька записав у канцеля-
рії? — крикнула мучиє . . .

А пробудив ся — на твердому ліжку
в станіславівській касарні. Поба-
риві рихав ся і магію у бікно, на
поба у баніках норма каба — і го-
му й забули про свій сон, а я
----- поглянув у свій футзак,
чи мо не пропало. -- а свій сон
роззубив мо до слова:

Н.

"Самонале! Самонале!
Тей старий козацький діду!
Що не тоді на мозок впадо,
Що говорим: "і все їду!"?

Та-ак/їдем - їдв небоске!
Лини матію себе і всіх
І все, браїмбо - занорюже
Щоб не вніало в темний ні!

Вміє - і бувс... до Чарайвки
Внах дн рибам так на жупи -
Тож не вичув б нас ворівки,
Щоб заростить кудю и мур!

К. У параднаг, курланом."

В остринський харчівні

Всі: "Так - так - так! Курлан
Парасові Шевченкові треба
поставити як найскорше!"
Козовий отихман: "Одна тут
перешкада - недостатка каніни!"

10
Отанан Пр. р. . . „Що - ж...
Що тут досить! Де не має -
караєть ся!“

Комовий отанан; Се - мікешев:
Він до нього! Добрий каїнь є
лише деє там у дворі - його
такко гістати!“

Отанан Пр. Кв. : „Що - такко?
Чейже тут справа свята!
Комовий один каїнь може
вкрасити! Пан отанан -
один, а - другий, мов а -
рмій також по одному
притесуєть! Чужак чу -
силь бунт!“

Всі : „Так - так - так!“

Примітка Самохотника: Нідано!“

КР. К.

Під теперішню хвилю!

Множй, як на долони,
Що в Комові автохтони:
Щіщо рік відійти зможуть.

Мож не знають, закого права
До огляди мені жемуть?

Удуть і „пшонки“, удуть і „тапки“.
Удуть - дроздаць, як лист осики
це - не іграшки - страшна!
Як дитинцю доктор волить
Всіх жене гордою в поле -
На нікого не зваска!

Мож отут на мій листочку
Завинув в квітлюв у квітлю,
Щоб все дбає про дитини
Умисли аж до неба
Нім упаде - так не треба!
Від упавку - Боже крий!
[Зас писання: По огляди-ках.]

ВОВК.

Порада.

Звертаю увагу наших ін,
мандатів на повинку про во,
і наві айде у вимкадний лист

укр. слова. Про набуте
их нас тодість морний,
мі інформанції канцеля,
ріє, рахунківис ієкту,
нів, котра має у сво,
ій свіденій всі вороги,
акція поручено санітар,
ну музюбу в Липиці.
Думано, що прові.
амтура використає
мо нашу пораду
і замість одного ан,
на вігтале три
в кухні булавної со,
не на друний Великдень,
в місце котрим буде
нома дати три воро
нікі. Тім са булово!

Наука зі стрілецького
демократичного війна:

Курінь - позір! Курінь -
право мав! Загадаймо
неграмотні школи!

На маршнєсї

1. Чому. Твоева Управа"
називається. Твоевою Управою?
— Бо з ніким не бєть ся,
анї нічим не управляє.
 2. Сомнику! — Не будеш о,
таманом, поки не ожениш
[ся.
 3. Спрїльте! Добровольте! — до-
ки не вибєш, аймїв"у Ко-
вальниках — не будєш, сфрай-
трон?
 4. Постарай ся, щобї їєбє прийняли
до стр. музички, а легко зїстанеш
штупарним, сфельдсреблен!"
 5. Уск прийде яка жінка
з Боронди до Коша з жалани-
зараз відїслати її зі стрї,
лецьким вироками на во-
єнну виставу до Відня!
- Конець 12го числа. —